

[Aksel Pedersen.]

til, at hr. Kampmann nævnte det brede forlig, og det er også noget af det, der for venstre har stået, at det var rart at få et forlig på et grundlag, der havde en mulighed for at holde et stykke tid frem.

Forliget hviler på det princip, at kapitalgevinster ud over en vis rimelig stigning nok bør beskattes af hensyn til lighedsprincippet mellem dem, der har faste værdier, og dem, der ingen faste værdier har. Lad mig sige med det samme, at samme kapitalværdier vil venstre derimod ikke være med til at beskatte både gennem amtsgrundskatter og formueskatter ved siden af, for vi føler, at så går det rimelige væk.

Når jeg har nævnt, at de faste formueværdier ud over en vis masse skal beskattes eller bør beskattes, så har jeg til gengæld heller ikke sagt, at forslaget her fremover ikke vil kunne få brug for at skulle justeres. Det har for venstre været afgørende, at vi nu får en lov igennem, der kunne rette nogle af de meget store urimeligheder, der var opstået i kølvandet på den gamle lov. Jeg tænker her på erstatningerne for ekspropriationer og på beskattningen i jordfordelingssager, gennemført efter loven. Disse påtvungne handler har været beskattet urimelig højt. Forliget her åbner mulighed for, at disse handler kan berigtiges helt ned til indkomståret 1973, altså fra den 1. januar 1973. Jeg tror, at mange vil finde denne tilbageføring en retfærdighedshandling.

Selve loven om kapitalvindingsskat på ejendomme over 1.400 m² tilbageføres til skatteåret 1974, og dette hænger sammen med, at forslaget første gang fremsattes i 1974. Man har ønsket, at de, der kan opnå fordele, skal tilgodeses. De, for hvem loven er en stramning, kan ikke gå fri for tilbagevirkende, strammende lovbestemmelser. Her vil kildeskattedirektoratet give direkte meddelelse til den skattepligtige om, hvorledes man agter at forholde sig, når det er tilbagebetaling, det drejer sig om. Ved ekspropriationer og mageskifter må man selv begære sagen optaget.

1965-vurderingen er stadig udgangspunktet. Jeg indrømmer, at denne vurdering ikke er et ideelt udgangspunkt. Det vil senere vurderinger nu heller ikke være, idet de vil give meget store friløb, hvor der egentlig skulle kapitalvindingsbeskattes. Vi har der-

for givet et ekstra stort tillæg på 60.000 kr. på disse 1965-vurderinger til de ejendomme, der handles, men det fjerner dog ikke alle svagheder.

Flertallet har af ministeren for skatter og afgifter fået tilsagn om, at der vil blive nedsat et teknikerudvalg, der skal se på hele problemet omkring særlig indkomstskat. Her vil også kunne ses på muligheden for at regulere dette udgangspunkt, der vanskeligt kan forlades, og om man skal undgå nye uretfærdigheder. Samtidig vil man få problemet omkring goodwill, aktieselskabsbeskatning og i det hele taget alle de områder, der er omgivet af særlig indkomstskat, taget op til en nyvurdering, og dette er stærkt påkrævet.

Under forligssamtalerne har problemet om familiehandler flere gange været nævnt. Jeg vil gerne her have ministeren til at bekræfte, at han over for skattemyndighederne vil gøre opmærksom på, at salgsværdiansættelsen ved generationsskifte ikke skal presses i vejret gennem gennemsnitsberegninger. Det er gennemsnitsprisniveauet eller prisindeksen, man bruger som udgangspunkt her. De af statens ligningsdirektorat udarbejdede oversigter over de procentuelle prisstigninger på fast ejendom bør være afgrænset for de tillæg, der skal lægges til ejendomsværdien. Disse hviler på priser, der er forstærket gennem store kurstab, og derfor er de ikke rimelige at bruge som gennemsnitstal.

Ligeledes vil jeg gerne have ministeren til at bekræfte, at kurstabet bør ligge på den faste ejendom, at man ikke uden videre fordele i samme forhold, som de faste værdier og løsøre står i til hinanden. Forligspartierne mener med det fælles forslag, at der nu kan handles rimeligt med fast ejendom. Tillæggene er fastlagt, og kommer der en rolig periode i prisudviklingen med ejendomme, vil handler lettes. Til gengæld er der ikke plads til eksplosioner.

Lovforslag nr. 65 om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v., der er fremsat af de radikale, har en automatik indbygget. Det ser besnærende ud, men da der ikke er en sammenhæng mellem pristal og ejendomspriser, vil der komme svagheder frem. Værre er det, at lovforslagets kurve er for flad og giver en meget ringe dækning for større landbrug.